‘Voxmitant’ a Girona

L’Està passant i Polònia, amb Toni Soler, Jair Domínguez i Queco Novell com a representants d’honor, van coincidir dissabte dalt de l’escenari del Festimams de Girona, el cicle de sopars tertúlia en què l’humor i la gastronomia són els principals ingredients. Que Queco Novell te’l trobessis dissabte tan perdut com els de Ciutadans per Amer, en el seu cas intentant coincidir amb els seus companys per l’hotel AC Bellavista poc abans de començar l’espectacle, no presagiava el millor. Perquè, tan campechano ell, va i ens confessa que no s’havien preparat res. Però per això són les “tres bèsties televisives”, tal qual els va presentar el presentador Fel Faixedas. I certament que ho són, i així ho van demostrar, amb una gran capacitat oratòria i rapidesa improvisant.

Amb el crit de “Bona nit, malparits!” van començar gironitzant la tertúlia, per a continuació preguntar al públic: “Girona no està sobrevalorada?” Pim, pam i encara faltava sentir el pum. Dos figuerencs com Jair Domínguez i Toni Soler (recordem que és badaloní, però va néixer a la capital empordanesa) van donar molt de si en aquest apartat, encara que per sort vam saber que en Jair estava malalt –havia vomitat feia poc– i no va poder esplaiar-se amb la dissertació que, va dir, tenia preparada sobre una suposada superioritat genètica dels figuerencs envers els gironins... i el debat es va quedar en qui tenia millor equip de futbol, si els principals pilars d’atracció de Girona eren “la catedral i el König” o si calia arrasar Figueres i recomençar a urbanitzar-la amb un Fnac. Al final, van girar la truita com si res i els tocats per la tramuntana són els que van prendre més mal.

Demostrant, doncs, que per riure’s dels altres primer un ha de saber-se riure’s d’un mateix, la intervenció alternada del trio d’humoristes –o periodistes satírics, si es vol– va donar molt de si. Bé, això i sort que en Jair s’hagués pres, com va dir, una medicació que li anul·la la part del cervell que el feia vomitar. “Per això, doncs, m’han vingut ganes de votar Vox...?”, es va preguntar. “Això se’n diu Voxmitar”, li van dir els seus partenaires. I així anar fent sense parar i donant voltes plenes d’ocurrències al voltant de temes com Tabàrnia, anècdotes del Polònia –que complia 13 anys de la primera emissió–, fins on arriba el llistó de l’humor –ells que no en tenen, de llistó– o la laca contaminant que es posa la Rahola al cabell, definida com la senyora spoiler perquè és “capaç de dir coses que encara han de passar”. Tot això fins a la una de la matinada. “Ja us vaig dir que el guió era massa llarg!”, els va retreure –qui, si no?– Queco Novell.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 19-02-2019, Pàgina 47

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/comunicacio/article/20-comunicacio/1556637-voxmitant-a-girona.html